

[Aksel Larsen.]

linger, man kunne føre, forslag, man kunne stille o. s. v., og jeg har jo da af den højtærede udenrigsministers tale i øvrigt indtryk af, at han på de allerfleste områder er enig med mig. Det er han, hvad angår spørgsmålet om EFTA og samarbejdet med Commonwealth, om verdenshandelskonference, om forsøg på at få mere handel med udviklingslandene og østlandene.

Jeg må for resten bemærke, at når jeg talte om den øvrige verden, talte jeg ikke kun om udviklingslandene, for der findes også lande i den øvrige verden, som ikke hører til den kategori, vi kalder udviklingslandene. Hvad udviklingslandene angår, er jeg godt klar over, at de kan have betalingsvanskeligheder, men på den anden side kunne det være, at de var i stand til at levere visse varer, vi havde brug for, og jeg er i hvert fald tilfreds med, at udenrigsministeren siger, at vi vil naturligvis gøre alt, hvad vi kan, for at få udvidet vor handel med disse lande, herunder vor eksport til dem.

Jeg tror som sagt ikke, at en nordisk toldunion eller blot arbejdet på at knytte Danmark nærmere til de andre nordiske lande ville koste os EFTA-samarbejdet, og jeg kan ikke se andet, end at efter EFTA-traktaten må det absolut være tilladt, at de nordiske lande slutter sig sammen, eventuelt også etablerer fælles toldsatser udadtil. Skulle der være vanskeligheder ved at etablere dem over for EFTA-landene, så kan EFTA-landene i hvert fald hverken formene os eller forbyde os at etablere toldunion over for det, man i så fald må kalde tredjeland, herunder også fællesmarkedslandene.

Hvad angår en fælles udenrigshandelspolitik, er den højtærede udenrigsminister klar over, at en sådan vil være af uhyre stor vigtighed, men han er pessimistisk, og jeg håber da ikke hans pessimisme vil få ham til at lade være med at gøre forsøget på at få aftaler med de øvrige nordiske lande om det. Udenrigsministeren siger imidlertid, at det kunne jo godt være, at Sverige mere ville tænke på selv at udnytte det store svenske importoverskud. Jeg må tillade mig at bemærke, at også Danmark har et meget stort importoverskud, ikke mindst fra Tyskland for øvrigt, og det

synes jeg virkelig at vi skulle søge at udnytte.

Vort importoverskud er så stort, at vi virkelig ikke behøver at optræde som supplikanter over for Sverige og Norge, men vi skal i fællesskab udnytte vort importoverskud til at skaffe os afsætning for vore eksportprodukter. Nej, vi skal ikke bede om hjælp, men vi skal dels på Nordisk Råds session, som nu forestår, og dels i forhandlinger med de nordiske lande i øvrigt bestrebe os for at få et samarbejde, økonomisk toldmæssigt, handelspolitisk, og derved skaffe os de bedst mulige økonomiske vilkår udadtil. Jeg tror ikke, at det er korrekt, at opfatte det sådan, at nu må vi have kompensation for det tab, vi lider sydpå. Lad os nu først undersøge, om vi lider noget tab, og lad os dernæst arbejde på en sådan måde, at vi ikke lider noget tab. For jeg kan ikke tænke mig, at ikke Vesttyskland vil være interesseret i at fortsætte med den store eksport af industriprodukter til Danmark; hvis de i væsentlig grad skulle skære deres eksport til Danmark ned, må det selvfølgelig få følger for vor valutastilling og for vor mulighed for at indkøbe varer sydfra.

Jeg tror nok efter de udtalelser, den højtærede udenrigsminister nu er kommet med, at vi ikke er så langt fra hinanden. Det kan være, at vi måske ikke har lige den samme ildhu, men lad os nu forhandle om sagerne, foreløbig på Nordisk Råds session i Oslo, og derefter kan det så godt være, at det kan blive nødvendigt i det danske folketing at møde frem med forslag om, at nu skal vi selv gøre en ende på vore forhandlinger i Bruxelles, de forhandlinger, som ikke reelt foregår, og som jeg ikke tror nogen sinde vil blive genoptaget, så de kan føre til resultater.

Iver Poulsen: Efter at have overværet denne timelange såkaldte markedsdebat har man jo fået et ganske klart indtryk af, at der på dette område hersker usikkerhed i overordentlig høj grad, og anderledes kan det jo ikke være. Regeringen har jo i øvrigt fået tilslutning praktisk talt fra alle, undtagen et enkelt parti vel, til, at den nu gør sin pligt og forsøger at indlede de forhandlinger, som i nogen grad kan afbøde de virkninger, der følger for Danmark efter